

Og skønt hvert blad er gult og gråt · som farven af de døde, · den sommerdag jeg mindes godt, · da de var purpurøde.

I deres fine væv endnu · jeg kender hver en åre, · som før af morgenduggen nu · de fugtes af min tåre (september 1832).

Se disse rosenblade · i kniplet grønt! · Mon nogen kræmmers lade · har stof så skønt? *H. V. Kaalund* (15). Som blomsterstøvet ulmer, · ned-sænket i rosens barm, · at knoppen kraftigt svulmer · og blusser rød og varm (a); imod os kom den lune luft, · helt fyldt af elskovsrosens duft (b); hun er en lille, fattig en, · men rosen-rød, hvid som en lilje (c), svulmer hendes kind og mund · som en rose, som en lilje · med sit purpur, med sin sne (d), på overlæben spirer dun, · lig spæde låd, der værner om · mosrosens purpurhelligdom (e); jeg trykker kyssets rose · på håndens liljebud (c) *Christian Winther* (16). Rose, min glæde og lyst, forårets yndige datter! · kærligheds rødmende tolk, tavshedens stille symbol! · Nys blufærdig udfoldet svang dig usynlige hænder · fast som en virak til Gud, frem og tilbage med fryd *Ludvig Bødtcher* (17). Du fattige busk, hvor er du skøn! · Hvor yndig og fin, hvor sommergrøn! · Din blomstertop · bandt ingen op, · når den var rosentung – · dog flammer du for solens glød · lig kærlighedens rose rød, · mens sjælen er ung (a) ... men før vi ventede, havde vi Sankt Hans, · de vilde roser flettede brudekrans (b); roser udspringer · blandt torne, som stinger · lig luende elskov af truende had (c); lykkens roser røde · kun mellem torne gløde (d) *Chr Richardt* (18).

Den skønne går ind i sit attende år, · nu står rosen i knop, *Erik Bøgh*, vaudevillen *Narret* April 1840; hendes kinder er som liljer · med rosenblade på ... de [andre piger] er blot som liljer og roser – · men du er en tulipan! *Erik Bøgh* 1855 (originalen i sjællandsk dialekt).

Den vilde rose blomstrer. · Rødmende står rosenbusken · rundeligt prydet, · dugget og duftende, · et bad af svalhed · og blomsterånde, · søster til aftenstjernen · og de lyse nætter. · Aldrig går mig af minde · vildrosens under, · lærken og de lyse nætter *Johannes V. Jensen* (19). Altfor vidunderlige flade skåle. · Fem store blade stærkt tilbagebøjet, · løse og dog usynligt sammenføjet · med gule blomster midti – nål ved nål, · støvtrådenes pupil i blomsterøjet. · Altfor vidunderlige flade skål. · Mit hjerte skælver i mig ved at se · de vilde rosers skønhed – lyst og ve *Hakon Holm* (20) – den vilde rose · dugfrisk over gærdet bøjet, · æggende og yndig i sin friskhed *Otto Asmus* (*Thomsen*)

(21). Hvor er din bleghed rød, du vilde rose, · som pigens pande, da hun først forstod · i ensomhed det blik, som sødt berørte · for allerførste gang det unge blod *Helge Rode* (22). (Klitrose): Et under at finde · bag klitrækkens rand · de fineste blomster · i goldeste sand *Niels M. Gerald* (23).

Åben er vinduet. Udenfor · vugger min rose; duften rinder herind, · sval er den og sød. · Sving rose, dit røgelses kar! · Kordreng er du i den herligste helligdom *Valdemar Rørdam* (24). Se, hvor det rødmer i bladenes indre, · sart som en jomfrus blufærdige kind. · Ak, i en roses lønlige drømme · trænger sig aldrig et menneske ind. · Duften er blomsternes eneste sprog. · Duften siger, hvad rosen vil. *Sophus Michaëlis* (25). I vaser roser sat som røde pager · i silhuet mod rudens blå facade, · i klædedragt af bløde fløjlsblade, · med knopper små, som lilleput-bagager. · Og over roserne en duft så svimmel, · en fryd for sanser, et harmonisk møde · med duft og farver mod en gylden himmel, · hvis aftensker er som en morgenrøde *Hulda Lütken* (26). En rose! så fager og rødmende bly, · som bær' den et digt under bladens silke – et kærlighedsdigt med en rytme så blød · som vugget i takt af de svajeste kviste *Salomon J. Frifelt* (27). Elskov er en purpurdugget rose, · der gløder selvforbrændende i løvet · for ubestøvet · at tabe sine blade, uden frugt *Mogens Lorentzen* (28). Jeg elsker de hvide roser, · så sarte og fine af lød. · De minder mig om asken, · der dækker den ulmende glød *Cai M. Woel* (29). Hvad driver imod mig i nattens luft – · jeg standser og nævner et navn – · vækkede vildrosens vinæbleduft · en verden af længsel og savn *Axel Juel* (30) – en knoppet rose · på dette sted har grebet i din trøje, · og jeg må mindes andre rosenknopper, · der farligt kroner barmens hvide høje *Knud Wüinstedt* (31).

Jeg så så mange roser, hvor siden hen jeg fo'r · – langt renere i farve, langt rigere i flor – · men aldrig nogen sinde fandt jeg så sød en duft · som hos min moders roser i hjemmets rene luft *Kristen Beck* (32). Blandt tropæolum og floks · blomstrer høstens sidste rose · sart i duft og bleg som voks *Otto C. Fønss* (33), hver en sommer bærer alle jordens somre i sit skød, · der er nye rosers skønhed i den sidste roses glød *Tove Ditlevsen* (34). (På kirkegård): rødest dog er hvert rosenhang · med rankerne rige og fulde. · Thi alle de hjerter, der slog engang, · er steget som roser af mulde *Hans Hartvig Seedorff* (35); duften af roser er sødlig som lugten fra grave *Grethe Heltberg* (36).



Min attrås røde hyben, min elskovs fine strå
Aage Lind (37). Hvor smager vel den våde luft
 · som pigekinders hyben-duft *Johannes V. Jensen*
 (38) – hegnet skinner af hybens · røde, trod-
 sigse løfter: · Livet er ikke omme – · der kom-
 mer en hellig vår! *Mogens Jermin Nissen* (39).
 Frygt ej den høstlige time, bladenes fald. ·
 Slumrende roser er gemt i hvert skinnende hy-
 ben. · Fører en rose sin tro til de kommende
 tider, · tænder den skønhed påny · – skønt den
 selv ligger slukket – · da har den blomstret for
 livet, · – rosernes kald! *Hans Hartvig Seedorff*
 (40); hårde hyben, · offerkummer, som rummer
 · kærternes levende kim *Grethe Heltberg* (41)
 – bag gærdets sorte kniplingsbræm, · hvor
 krukker små af rød koral · er lagt i rosens tor-
 nefavn · og lyser op, som bar den al · den glød,
 der var i somrens bavn *Aage Rasmussen* (42).
 Stor og stille ligger parken · under løvets brune
 regn – · Kun de røde hybenhjerter · hulker i
 et hærget hegn *Chr. Stub Jørgensen* (43); hy-
 benkranse, · rosehjerter · lyser op som højtids-
 kærter *Harald H. Lund* (44), som røde kærter
 ved somrens bære · de blanke hyben er tændt
 på rad *Ingrid Larsen* (45). Højt i den disede
 høstluft · helt ind i vinterens dag, · vajer de
 blodrøde hyben · som livets sejrende flag *Thor-
 kil Barfod* (46), og hylles hegnet · i bløde kåber,
 · i sneen drysser · de røde dråber, · de røde
 hyben · i sneens hvide ... · forbløder ene · ved
 vintertide *Niels Jeppesen* (47).

Jens Baggesen, Skønne, kælnе roser visner ikke!
 (1787); Thorkil Barfod, Den morgenvåde rose
 (46); Kristen Beck, Min moders roser (32); Erik
 Bøgh, Roserne (1840); Ludvig Bødtcher, Nu
 gløder i rosen Gud Amor sin pil; Den efterladte

rose (17); Jørgen Emborg, Troubadour (48);
 Otto C. Fønss (49); Richard Gandrup, Vilde
 roser (50); Alex Garff, Rosenbusk (51); A. J.
 Gejlager, Vår mellem fjelde (52); Grethe Helt-
 berg, Ildroser (53) og Roserne (41); Aage Her-
 mann, Hyben (54); Aage Hoffmeyer, Bedstemor
 i rosenhaven (55); Børge Janssen, Den sidste
 rose (56), motivet 'sidste rose': Hansigne Lo-
 renzen (57), L. J. Stenvad (58), Johs. Wiberg
 (59); K. L. Kristensen, Hyben (60); H. V. Kaa-
 lung, Til rosen (61); Aage Matthison-Hansen
 (kirkegårdens roser; 62); Poul Martin Møller,
 Rosen blusser alt i Danas have (1820), jf. 984
 477; Mads Nielsen, Nu blomstrer den vilde rose
 (63); Adam Oehlenschläger, Rosen; Svend Reh-
 ling, Sarons rose (64); Olfert Richard, Skønne
 september – hybenpragt på gærde (65); Valde-
 mar Rørdam, Hvide rose (66) og La France
 (67); Viggo Stuckenberg (68); Eivin Suenson,
 Høstrosen (69).

LITTERATUR: (1) 143 nr. 56,85,127,146,197,262,
 281f; 488 1,1871,206,215,222,236 og 2,1876,240; 830
 efterslet 1890,20; 690 17,1267ff,1276ff; 176 1902,
 1–19; (2) 754b 18, 179–90; 462 148f; (3) 754c 31;
 (4) 665k XII.2; (5) 462 151; (6) 237 57f; (7) Aug.
 Baggesen, Jens Baggesen Biographie 1,1843,103 jf.
 151f; (7b) Leif Ludvig Albertsen, Syvald og roserne,
 1977; (8) 730d 124f; (9) 51 97; (10) 65 (Søndag)
 27/8 1944; (11) 433c 33f; (12) 351 30,1930,142; (13)
 462 152,154; (14) 842 107; (15) 506 2; (16) a Til
 Een, digt 26 sml. digt 30; b 980f 10; c 980h 91,270;
 d 980d 69; e 980b 158; (17) 114b 18f,185f; (18) a
 Digte i Udvalg 1,1914,137; b 766g 66; c 766d 62;
 d 766f 10; (19) 433n 6; (20) 392b 76; (21) 899 30;
 (22) 776e 35; (23) 300 21; (24) 789c 43; (25) 600
 61; (26) 566g 26; (27) 268b 73; (28) 556f 28; (29)
 982 24; (30) 447 44; (31) 976c 65; (32) 54 15f; (33)
 283h 9; (34) 199b 45; (35) 821g 66; (36) 365f 12;
 (37) 541; (38) Æstetik og Udvikling 1923,14; (39)
 649b 25; (40) 821i 26f; (41) 365g 32; (42) 753b 44;
 (43) 867 55; (44) 561b 31; (45) 527 14; (46) 48f 47f,
 57; (47) 439 19; (48) 215b 26; (49) 283b 114f; (50)
 290 17; (51) 295b 74; (52) 297b 98f; (53) 365c 20,
 26; (54) 372 22; (55) 388b 20f; (56) 428 25; (57) 554
 132f; (58) 861 73; (59) 968 22; (60) 490g 65f; (61)
 506b 41–43 jf. 506c 189f; (62) 417 1909,331; (63)
 648c 29; (64) 759b 12f; (65) 767 116; (66) 789d 61f;
 (67) 789b 60f; (68) 868c 185f; (69) 870 53.



Rosen på Thorvaldsens grav. Tegning af Vilhelm
 Pedersen til H. C. Andersens eventyr »Nabofamili-
 ene«.